

Πολιτισμός

Συνέντευξη με την Πηνελόπη Βολτέρρα

Στην Τέχνη πρέπει να αποδώσουμε τη σοβαρότητα που της αρμόζει

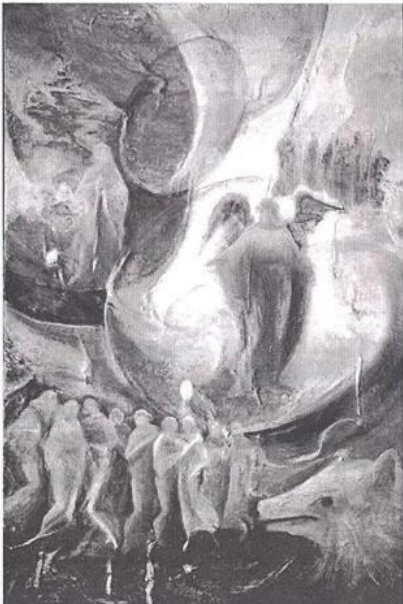

ΕΛΕΝΗ ΨΑΡΡΑΚΗ*
psarraki@enimerosi.com

ΚΕΡΚΥΡΑ - Για το πλούσιο εικαστικό και ποιητικό της έργο, έχουν υπάρξει σημαντικές διακρίσεις και κριτικές. Κάθε έργο της είναι κατάθεση ψυχής, ανοιχτός διάλογος με το θεατή. Με την αμοιότητα που την χαρακτηρίζει, η εικαστικός Πηνελόπη Βολτέρρα μιλά στην ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ για τις εθόνες του καλλιτέχνη και τα προβλήματα της σημερινής κερκυραϊκής καλλιτεχνικής σκηνής.

-Υπάρχει γενικά η αίσθηση ότι βρισκόμαστε σε μια περίοδο παρακμής σε όλα τα επίπεδα. Πώς έχει επηρεάσει αυτή η κατάσταση την τέχνη;

Έχουμε συνειδητοποιήσει άραγε ότι βρισκόμαστε σε περίοδο παρακμής; Ή μήπως βιώνουμε αυτή την κατάσταση σαν ελευθερία, σαν απλευθέρωση σε όλα τα επίπεδα; Ζούμε σε μια εποχή ταχέως και υλιστικών αναζητήσεων, που δεν μας επιτρέπει να οκεφτούμε. Χάσαμε τους εαυτούς μας. Σίγουρα αυτή η παρακμή έχει επηρεάσει και την τέχνη, η οποία έχει γίνει σε μεγάλο βαθμό απε-

ρίοκτητη και επιπόλαιη. Το χρέος της είναι να βελτιώσει τη ζωή και να επηρεάσει κοινωνικές αλλαγές. Ο καλλιτέχνης οφείλει να αναλάβει αυτό το ρόλο. Αλλά προϋπόθεση, πρέπει η τέχνη να γίνει γι' αυτόν τρόπος ζωής. Πρέπει ο ίδιος να ανακαλύψει το στόχο του, ώστε να μπορέσει στη συνέχεια να μεταφέρει το μήνυμά του στον θεατή.

-Η Κέρκυρα θεωρείται πως διαθέτει σπουδαία πολιτισμική παράδοση και πλούσια σύγχρονη δραστηριότητα. Πώς βλέπετε εσείς τη σημερινή κερκυραϊκή καλλιτεχνική σκηνή;

Η Κέρκυρα όντως διαθέτει πλούσια πολιτισμική παράδοση. Πλέον όμως έχει χάσει το κύρος της. Σήμερα χρησιμοποιούμε την τέχνη, για να κρύψουμε πίσω της ένα απέραντο Εγώ - και αυτό δεν ενδιαφέρει το θεατή. Υπάρχει παντού προχειρότητα, τα έργα των σημερινών καλλιτεχνών στην τηλεόραση τους έχουν δυστυχώς από λίγο έως καθόλου νόημα.

Δεν υπάρχει συνεργασία μεταξύ των καλλιτεχνών. Δεν υπάρχει προσωπικός στόχος, πόσο μάλλον συλλογικός. Κρατήσαμε πίσω από την ανάγκη μας να υπάρχουμε, και χάσαμε τις αξίες μας. Η τέχνη χρησιμοποιείται πλέον ως μέσο προβολής. Κι όμως, άλλος είναι ο πραγματικός στόχος της: η ενδοσκοπήση, ο προβληματισμός. Πρέπει να αγκαλιάζει, όχι να χωρίζει. Να φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά. Πρέπει στο Εγώ μας να χωράει τουλάχιστον άλλος ένας, το πρόβλημα του άλλου να είναι και δικό μας. Και αυτό είναι κάτι πολύ σπάνιο στις μέρες μας, πολύ λίγο σε μια εποχή που το έχει τόσο ανάγκη.

«Αιρετική αιογράφω» την έχει χαρακτηρίσει ο ποιητής Ευριπίδης Κλεόνας

-Παρατηρούμε πως στην Κέρκυρα υπάρχει έντονη εικαστική δραστηριότητα. Είναι ωφέλιμη για την τέχνη; Ή μήπως κρύβει κινδύνους;

Πλέον εμείς οι ίδιοι έχουμε γίνει ο κίνδυνος! Δεν θεωρώ ότι αυτή η δραστηριότητα είναι ωφέλιμη για την τέχνη. Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Οι καλλιτέχνες πρέπει να είναι πιο επιλεκτικοί στις εκθέσεις τους, ώστε κάθε φορά να έχουν μία νέα, διαφορετική πρόταση για το κοινό, ένα νέο μήνυμα.

-Τελικά, ποιος είναι ο καλλιτέχνης σήμερα;

Η άρτια τεχνική είναι απαραίτητη, όμως δεν αρκεί μόνο αυτό. Για να αποκτήσει περιεχόμενο ένα έργο πρέπει ο ίδιος ο δημιουργός του να του το δώσει, με απαραίτητη προϋπόθεση να διαθέτει και ο ίδιος περιεχόμενο. Αυτό απαιτεί επίπονη εσωτερική άσκηση, βιθση στον εαυτό, συνεχή ενασχόληση και πιστή αφοσίωση. Στην Τέχνη θα πρέπει να αποδώσουμε τη σοβαρότητα που της αρμόζει, και να είμαστε σε διαρκή ανοιχτό διάλογο μαζί της.

Ο καλλιτέχνης οφείλει να ακολουθήσει μια αυστηρή διαδρομή προκειμένου να ανακαλύψει τις πλήρεις εκθέσεις που τον κρατούν σε άγνοια από τον ίδιο του τον εαυτό, ώστε να μπορεί να δημιουργήσει. Η τέχνη ισοδυναμεί με προσεχγή - είναι ένα πνευματικό μονόπαι, που οδηγεί στην ισορροπία συνειδητού και ασυνειδητού, και τελικά στην ισορροπία του εαυτού μας.

Για να είμαστε καλλιτέχνες πρέπει πρώτιστα να έχουμε πρόταση προς τον θεατή, να καλύπτουμε ανάγκες του.

-Έχετε ήδη διανύσει αρκετά χρόνια επαγγελματικής πορείας στο χώρο της τέχνης, με πολλές διακρίσεις και σημαντικές κριτικές. Τι σας έχει προσφέρει αυτό το ταξίδι, τόσο σε προσωπικό επίπεδο όσο και στην εξέλιξη των έργων σας;

Η τέχνη είναι για μένα τρόπος ζωής, έκφρασης και ανάπτυξης εσωτερικών διαλόγων. Οι διάλογοι αυτοί ανοίγουν ορίζοντες και προσεγγίζουν άλλων διαστάσεων, μέσα από την καθημερινή άσκηση. Χωρίς να το επιδιώκουμε, η τέχνη μάς φέρνει ένα βήμα πιο κοντά στην αυτογνωσία και κατά συνέπεια στην αυτο-ίαση, στη χαρά, στο ξελάφρωμα της ψυχής.

Πλέον έχω μεγαλύτερη γαλήνη μέσα μου, και αυτό πιστεύω πως καθορίζεται και στο έργο μου. Συνεργάζομαι καλύτερα με τον εαυτό μου και τους άλλους.

Ο δρ. Ιστορίας της Τέχνης Θάνος Χρήστου έχει γράψει για την ζωγράφο «Κινοούμενη στα όρια των σουρεαλιστικών κατευθύνσεων, μετασχηματίζει οράματα και εικόνες του ασυνειδητού σε συνθέσεις γεμάτες δυναμισμό και εσωτερικότητα».

-Ποιος είναι οι επόμενες δράσεις σας;

Ετοιμάζω μία έκθεση γλυπτών, με θέμα την Κοσμογονία. Ο άνθρωπος, οι σχέσεις, η ζωή και τα φαινόμενα γύρω από αυτή είναι θέματα που πάντοτε απασχολούσαν τα έργα μου. Σταθερός στόχος μου είναι η έκφραση αιώνιων πανανθρώπινων αξιών. Αν το έχω επιτύχει δεν το γνωρίζω. Το ίδιο μου το έργο θα κριθεί αν έχει λόγο ύπαρξης ή όχι.

* Είναι υπεύθυνη τίπου της Κερκυραϊκής Πνευματικής Κέντρου.